

1849

Forespørgsel til Indenrigsministeren.

1850

Indtægts-, Formue- og Veilighedsstat. Der forelæs, vil man mindes, engang her i Thinget ved Behandlingen af Maaden, hvorpaa Indkomstskatten skulde udskrives, et Forslag om, at vi burde forlade baade Kontingent- og Procentstat som ren Indtægtsstat og gaa over til en saadan Indtægts-, Formue- og Veilighedsstat, og dette Forslag var blevet vedtaget, saafremt den daværende Finansminister, den nuværende Indenrigsminister, ikke havde brugt sin Stilling som Folkethingsmand til at støtte Finansministeren i den Henseende. Der er altsaa Noget i Luften, om jeg saa maa sige, som tyder paa, at der er Trang til, hvad der efter min fulde Overbevisning er det eneste Rigtige, en Indtægts-, Formue- og Veilighedsstat istedetfor den saakaldte rene Indkomststat. Derfor ønsker jeg denne Sag frem paany her i Thinget, for at man ogsaa i denne Retning kan fra Kjøbenhavn hente Erfaringer for en Statsstat, saa at vi for Fremtiden, naar vi udskrive overordentlige Skatter, ikke behøve at udskrive dem i Stikkelse af rene Indtægtsstat, men som samlede Indtægts-, Formue- og Veilighedsstat, ved hvilke man ikke ser her udelukkende til Indtægten, men ogsaa til Indtægtskilden. (Modsigelse.) Ja, jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem er lidt misfornøiet dermed, thi der er Skattefilber, som derved ikke blive gunstigt stillede — det er aldeles klart. Men efter min Mening vil det være rigtigt ikke alene at indføre en saadan Indtægts-, Formue- og Veilighedsstat som Statsstat, men ogsaa at gribe Veiligheden til at gjøre Forsøget med den her i Kjøbenhavn, hvor Forholdene ere mere overfluelige, end naar det gjælder hele Landet; men skulde man ikke finde, at det var rigtigt at forlade den rene Indkomststats Grundfættning, — og jeg hører ikke til dem, veed man, der staa stædigt paa, hvad der er liden eller ingen Mulighed for at kunne sætte igjennem, — saa er mit subsidære Staae dette, at saa kunne vi blot forandre Skattefættningen i § 11, nemlig saaledes, at vi fik enten, hvad jeg vilde sætte mere

Pris paa, en opadgaaende Skattefættige, hvad man kalder en stigende Skala, eller ialtfald et Forslag, som tidligere — i 1864 — er indgaaet til Ministeriet og omtalt i Ministeriets Motiver til det Forslag, der kom fra Regeringen i 1864, hvilket gif ud paa betydeligt at lempe Beregningen af Skatteindtægten for de lavere Indtægter og saaledes at udstrække Bømpelserne til alle Indtægter under 2,000 Rd. Det er, mine Herrer, ikke Smaating, hvorom der her tales! Jeg skal tillade mig at gjøre dem bekendt med et Par Tal i den Henseende. Ifølge Regnskaberne for Kjøbenhavn udgjorde Indtægten af Indkomstskatten i 1870 415,246 Rd., medens samtlige Kjøbenhavns Indtægter udgjorde 1,335,826 Rd. De ville se, at paa Lidt nær udgjorde Indkomstskatten en Trediedel af det hele Beløb. Denne Stat har ogsaa viist sig at være i stadig Stigen; thi medens den i de første Aar, hvori den udrededes, udgjorde 288,770 Rd., der hvilede paa en Skatteindtægt af 17,030,000 Rd., udgjorde den i 1870 403,691 Rd., der hvilede paa en Skatteindtægt af 19,721,325 Rd. Jeg tror altsaa, at det at faae saa store Udgifter paaltguede og indbrevne paa en reiskærdig, i Forhold til Befolkningens Skatteevne staaende, og billig Maade, er en Sag, der fortjener at komme under Overveelse. Altsaa, dels af Hensyn til det bestemte Lovtrav, som endnu ikke er fyldstgjort, dels paa Grund af Sagens egen Natur, fordi der virkelig er Trang til et saadant Gjenemsyn, hvortil Forsøg vel ere gjorte, men strandede, ikke paa Uenighed mellem Rigsdagens Afdelinger, men — jeg kan sige — paa Mangel paa Tid, tillader jeg mig her at stille den anmeldte Forespørgsel til den ærede Indenrigsminister: „Næst Ministeren i indværende Rigsdagsamling at forelægge Forslag til Lov om Gjenemsyn af §§ 2, 3 og 11 i Lov af 19de Februar 1861 om Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn?“

Indenrigsministeren: Jeg maa her